

281 095

Хмельницька обл.

Славутський р-н

С. Головлі-Нижні

Мовчанюк П.П.

[С.1]

Я прочитала в газеті «Сільські вісті. Твориться Книга -Меморіал. 33-Голод. Не можу відчайдушно читати сторінки цієї газети, бо сама пережила ці трудні голодні роки. Мені було 8 р. коли я йшла з мамою, - вона була опухла, - через залізну дорогу, вона впала і її поїзд зарізав, я вернулась до родичів, вони прийшли забрали тіло в рядно і так вкинули в яму. В той час хоронили багато людей. Потім я пішла просити хліба по хатах, зайшла в одну хату, а жінка каже – посидь тут - в кухні, я принесу. Сама вийшла, а я в цей час дивлюся під ліжком лежить дитяча голова, я злякалась і втекла на двір. Вона прийшла, із нею 2 чоловіки, видно різак, вона стала мене кликати, но я подивилась і втекла назад у детдом.

[С.2]

Батько мій помер в 1932 р.

Було ще братик Вася і сестра Оля теж померли, це було в м. Кременчук Полтавської обл.

Померли моєї бабушки Варі 12 дітей і чоловік.

Люди ходили голодні і холодно було.

Тепер нам добре жити, ми пенсіонери, за нас дбає Радянська влада.

Чоловік – 1919 р. народ. Інвалід 2 групи

Я слабого здоров'я 1924 р. народ. Була забрана в Німеччину на каторжні роботи. Тікала на батьківщину, попала в концентраційний табір в Австрії г. Інсбрук. Після визволення, вернулась на батьківщину. Після німецьких тортур немає здоров'я. Дітей немає були но померли. Прошу Вас, може напишете і про мою долю до Вашої Книги-Меморіал -1933 р. «Голод». Як вспомню, що мої дитячі роки пройшли голодом, то сама дивуюсь, як я вижила ті трудні роки. С повагою Паша Мовчанюк. Павлівна

